

# РЕШЕНИЕ

№ 3156

гр. София, 22.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

при участието на секретаря Ю. АСП. ИВАНОВА  
като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20231110118589 по описа за 2023 година

Ищецът „П. И. Б. АД е предявил установителни искове срещу С. Х. К., ЕГН \*\*\*\*\*, адрес гр. София, ....., за признаване дължимостта на сумите 1000.00 лева непогасена главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № ..... г., 459.44 лева мораторна лихва за период от 02.04.2018 г. до 11.10.2022 г., и 60.00 лева разноски за връчване на покана, ведно със законната лихва от 12.10.2022 г. до изплащането им, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д.№ 55370/22 г. на СРС. Ищецът твърди, че между него, в качеството му на кредитор, и С. К., като заемополучател, бил сключен договор за Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № ..... г. Банката предоставила кредитния лимит от 1000 лв., усвояван по посочена банкова сметка, по която постъпила за погасяване сумата от 30 лв. Считано от 18.6.2009 г. кредитът е в просрочие. Въз основа на покана до кредитополучателя, банката обявила кредита за предсрочно изискуем считано от 2.4.2018 г. Поради липсата на плащане и след подадено от ищеца заявление по чл. 417 ГПК, била издадена заповед за изпълнение, срещу която длъжникът възразил, което обуславя интереса от исковата защита срещу него. Моли за уважаване на исковите и присъждане на разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, в който оспорва исковите. Оспорва приложимостта на Общите условия, оспорва автоматичното продължаване срока на договора и твърди неравноправни клаузи. Релевира възражение за давност. Моли за отхвърляне на исковите.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на делото са искиове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79 ЗЗД, вр. чл. 4 и сл. ЗПК /отм./, вр. чл. 86 ЗЗД, които са предявени в срок и са процесуално допустими.

Основателността им е предпоставена от кумулативното наличие на следните предпоставки: валидно облигационно правоотношение с ответника по сключен договор за потребителски кредит, по силата на което му е предоставил в заем сумата от 1000. 00 лв., съответно усвояването на последната от ответника и настъпване на изискуемостта за връщането ѝ.

Не е спорно по делото сключването между страните на 11.05.2009 г. на Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № 000СС-R-007518, по силата на който банката е поела задължение да предостави на титуляря банков кредит овърдрафт с лимит 1000 лева чрез използване на кредитна карта. Кредитополучателят се е задължил да ползва сумата и да я върне заедно с дължимите лихви съгласно Общите условия. Според чл. 3 от договора, срокът на ползване на овърдрафта е до 11.05.2011 г., като същият се подновява автоматично при условията и по реда, предвидени в Общите условия. Съгласно предвиденото в договора при непогасяване до датата на падежа на пълния размер на дебитното салдо, титулярят заплаща на банката годишна лихва в размер, съгласно действащите Общи условия и Тарифа за таксите и комисионите на банката. Според чл. 8 от договора при неплащане до падежа на минималната погасителна вноска или надвишаване на разрешения кредитен лимит банката начислява върху непогасената част на минималната погасителна вноска, респ. върху надвишението на кредитния лимит, наказателна лихва в посочените размери. За ползването на кредитната карта картодържателят дължи такси и комисионни съгласно тарифата на банката, неразделна част от договора. В чл. 11 от договора титулярят е декларирал, че са му предоставени и е запознат с Общи условия на банката.

Съгласно чл. 18 от Общите условия на "ПИБ" АД за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип Mastercard и Visa, приети с Решение на Управителния съвет на банката от 17.04.2007 г., приложими към процесния договор, титулярят се задължава всеки месец до падежа или на следващия работен ден, ако падежът е неработен ден, да внася по сметката минималната погасителна вноска, посочена в отчета по сметка.

Съгласно раздел I, т. 1, б. „з“ за дата на падеж се счита всяко 5-то число от месеца, а ако то е неработен ден - първият следващ работен ден. Според чл. 27, банката има право да обяви овърдрафта за изцяло и предсрочно изискуем, когато титулярят не извърши което и да е плащане по договора и ОУ повече от 5 работни дни след датата, на която такова плащане е станало изискуемо. Разпоредбата на чл. 36. 1 предвижда автоматично удължаване на срока на действие на договора всеки път за нов едногодишен срок, при условие, че никоя от страните не е направила изявление за прекратяването му преди изтичане на текущия срок. Според чл. 37, банката подновява срока на валидност на картата доколкото е продължен срокът на овърдрафта, като издава нова карта.

По делото е прието експертно заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и в съответствие с писмените доказателства по делото, от което се установява, че общият размер на усвоените чрез картата суми възлиза на

968.41 лв. чрез теглене/плащане в периода 11.5.2009 г.-22.6.2009 г., когато е последното ползване на картата. На 3.6.3009 г. е извършено погасяване със сумата от 30 лв. По счетоводни данни при ищеца се водят следните непогасени суми: 1000 лв. главница, формирана от 938.41 лв. усвоени суми, 39 лв. годишна такса, 19 лв. такси картови операции 2.89 лв. наказателни лихви; 78 лв. годишни такси; 2000.27 лв. лихви по дебитно салдо; 2587.78 лв. наказателни лихви; 60 лв. разноси за връчване на нотариална покана; 1367.31 лв. законна лихва за забава.

При така събраните по делото доказателства безспорно се установява, че между страните е бил сключен договор за кредит овърдрафт с използване на кредитна карта. Касае се за потребителски кредит по смисъла на чл. 4 ЗПК /отм./, поради което този закон, както и ЗЗП, са приложими към кредитното правоотношение между страните. При извършената проверка съдът установи, че договорът е сключен в изискуемата от чл. 7, чл. 9 и чл. 10 ЗПК /отм./ писмена форма и съдържание за този вид договори, поради което валидно обвързва страните. От приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице се установи, че банката е изпълнила задълженията си по договора, като е предоставила възможността на кредитополучателя да ползва сумата по договора съобразно уговорения лимит, както и че сумата по лимита е била усвоена от ответника.

За разлика от стандартния договор за потребителски кредит, погасяването на задълженията по договора за револвиращ кредит не се изпълнява на предварително договорени анюитетни вноски, тъй като зависи от поведението на длъжника и усвоените от него суми. При този банков кредит се определя размер на минимално погасяване от формирания дълг и месечна падежна дата, на която да се извършва, като падежът за връщане на цялата усвоена главница по кредита настъпва към установения краен падеж на договора, респ. - при предсрочно прекратяване на договора.

В конкретния случай ищецът твърди, че договорното правоотношение между банката и ответника е било автоматично продължавано и в последствие предсрочно прекратено. За да се приеме, обаче, че е налице продължаване действието на договора, е необходимо да се установи, че кредитната карта, посредством която е бил усвояван процесният кредит, е била произдавана след изтичане на срока на валидност на същата, респективно, че кредитополучателят е получил новата карта и извършвал платежни операции с нея. Това произтича от характеристиките на предоставения кредит и начина на усвояването му посредством ползването на кредитна карта. Ако кредитната карта не е била подновявана, овърдрафт не е бил ползван след неговото усвояване и изтичане на срока за ползването му. Т.е. ако картата не е произдадена, срокът на договора не е подновен, който извод следва в случая предвид липса на доказателства за издаване на нова кредитна карта от банката ищец. С изтичане на срока по кредита /11.5.2011 г./ кредитополучателят е бил длъжен да върне цялата сума, ведно с начислените лихви. От този момент е започнала да тече давността по чл. 114 от ЗЗД, като е приложим общият петгодишен давностен срок по чл. 110 от ЗЗД, тъй като не се касае до периодични плащания. Обстоятелството, че банката не е предприела своевременно действия по прекратяване на договора поради неизпълнение от страна на ответника на задълженията му по същия и е упражнила правомощията си да обяви кредита

за предсрочно и изцяло изискуем едва с изпращането на покана на 7.3.2018 г. не обуславя изискуемост на вземанията, считано от датата на получаването ѝ, тъй като това би означавало да се предостави възможност на кредитора едностранно да удължава периода на погасителната давност на вземането, като "обявява" предсрочна изискуемост дълго след изтичането на давността, което би довело до неравнопоставеност на страните, в частност на кредитополучателя като икономически по - слабата страна в правоотношението.

Към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК – 12.10.2022 г., задължението за връщане на заемната сума е погасено по давност.

Съобразно нормата на чл. 119 ЗЗД, с погасяването на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания.

Исковете следва да се отхвърлят в цялост.

Относно разноските:

При този изход на делото, претенцията на ищеца за разноски е неоснователна. Съгласно чл. 78, ал.3 ГПК, на ответника се дължат разноски за адвокатска защита в размер на 600 лв. за исковото производство, което не е прекомерно предвид правната и фактическа сложност на делото и предприетата защита. За оказаната правна защита в заповедното производство се дължат отделно разноски, за които се произнася съдът в исковото производство.

Релевираното от ищеца възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение от 600 лв. за заповедното производство е основателно. Доколкото в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения не е предвиден ред за определяне размера на адвокатското възнаграждение, платимо от длъжник в заповедно производство за подаване на възражение по чл. 414 ГПК, то следва да се определи по аналогия (арг. от § 1 от ДР към НМРАВ), като се съобразят и общите критерии, посочени в чл. 36, ал. 2, изр. 2 ЗАДв. - размерът му да бъде справедлив и обоснован. При съобразяване характера и сложността на извършеното процесуално действие по подаване на възражение, най - сходни по обем са действията, посочени в чл. 6, т. 5 от НМРАВ - за изготвянето на книжа и молби, при които минималният размер на възнаграждението е 200 лв.

Съобразявайки извършените от адвоката на длъжника действия по делото, настоящият състав намира, че възнаграждението следва да се определи в размер на 300 лв.

Воден от горното, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявените от „П. И. Б. АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. София, бул. ...., искове с правно основание чл. 422 ГПК, за признаване за установено, че С. Х. К., ЕГН \*\*\*\*\*, адрес гр. София, ....., дължи: сумата 1 000.00 лв. непогасена главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № ..... г., сумата 459.44 лв. мораторна лихва за период от 02.04.2018 г. до 11.10.2022 г., сумата 60.00 лв. разноски за връщане на покана, ведно със законна лихва за период от 12.10.2022 г. до изплащане на

вземането, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК по ч.гр.д.№ 55370/2022 г. на СРС, 72 състав.

**ОСЪЖДА** „П. И. Б. АД, ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. София, бул. ...., ДА ЗАПЛАТИ НА С. Х. К., ЕГН \*\*\*\*\*, адрес гр. София, ....., на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата от 600.00 лв. разноси в исковото производство и сумата от 300.00 лв. разноси в заповедното производство.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Софийски районен съд:** \_\_\_\_\_